

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1863-11-02)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1863-11-02)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 16. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000007.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bjørnson, Bjørnstjerne, *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*,

Kristiania 2den Nov. 1863.

Kjere Hegel! Deres Breve, Deres Forekommenhed, Deres Hengivenhed rører mig bestandig, saa jeg er bevæget længe efter jeg har faaet et nyt Bud fra Dem. Og det gaar min Kone som mig! Gud velsigne Dem for Alt!

Og saa har disse Breve en mærkelig Evne til at komme s. 17bejligt; Deres Ord opmuntrer mig, just som Noget gik mig imod. Deres Hjælp er den bejligste jeg nogensinde har modtaget.

Her gaar mig ellers godt over al Forventning. Her er en Hjælpsomhed og Godhed, som glæder, tillige en Lyst til at faa mig til at virke blandt dem, som jeg ikke havde troet paa. Nu vil jeg holde en Række af tre Forelæsninger, paa den første fortælle Fortællinger, paa den anden fra Rejsen, paa den tredje forelæse

Bjørnstjerne Bjørnson.

mit nye Stykke »Henrik Dearnley«. Jeg vil ikke mere falde Dem til Byrde, kjere, gode Hegel, jeg vil meget mere forsøge at blive fri min Gjæld til Dem. De siger, at jeg netop nu burde udgive noget. Ja, jeg har en Fortælling, jeg har Digte, jeg har det nye Stykke. Men jeg tror netop modsat Dem, at jeg for Øjeblikket ikke bør udgive. Men De ser klarere end jeg i dette maaske. Vil De have Stykket eller Fortællingen eller Digtene, nuvel: Ark for Ark paa fjorten Dage kan jeg expedere ned, det er saa ganske færdigt. Sig blot til, — men jeg tror ikke, jeg bør gjøre det. Denne Hast med Bog paa Bog tror jeg ikke er god, altsaa tænkte jeg at vente med Stykket s. 18til det var spillet og det andet færdigt, med Digtene til de vare flere, med Fortællingen ligesaa, hvad tror De?

II

2

Her bor jeg nydeligt, min Kone og min Dreng ere saa friske, min Bror Juristen bor hos mig, mine Venner finde mig hver Aften. Jeg er lykkelig. — Med Theater vil jeg Intet have at bestille, jeg har endnu ikke sat min Fod dernede. .

Ak, jeg følger med Danmarks Politik, jeg drømmer om den om Natten. De kan være rolig for, at jeg i et afgjørende Øjeblik skal gjøre Alt, som staar i min Munds og Pens Magt, — nu lader man foreløbig som der ingen Tvivl kan være om Hjælp fra vor Side, — men der er desværre en altfor stor Tvivl bag dette Smaaknurr; maatte vi omgaaes den saa klogt, at den aldrig naaede ret at blive højlydt udtalt.

Hils Petersen hjerteligt og Hammerich og Richardt med Kjæreste og Weilbach og Hviid og de to Mansa'er, dem jeg aldrig glemmer; thi to saadanne stærke gamle Mænd, saa friske og fulde af alskens Interesse ser jeg sjelden, og naar jeg ser det, er det af det smukkeste man kan se. Tusinde Hilsner! Gud velsigne Dem!

Deres

Bjørnstjerne Bjørnson.